

‘DE RECHTER HEEFT ONS RAPPORT HEEL GOED GELEZEN’

Afgelopen week oordeelde de rechter dat Dier&Recht niet mag stellen dat zuivel ernstig dierenleed veroorzaakt doordat koe en kalf kort na de geboorte van elkaar worden gescheiden. Dat oordeel baseerde de rechtbank mede op de Ongeriefanalyse van Wageningen Livestock Research. *Resource* belde met een van de opstellers ervan, Karel de Greef.

Wat vind je ervan dat de Ongeriefanalyse zo'n belangrijke rol speelde bij de juridische afwegingen in deze spraakmakende zaak?

‘Daar doen we het voor! Het onderschrijft dat het zinvol is dat we als Livestock Research dierlijk ongerief op een zorgvuldige en systematische manier in kaart brengen. De eerste Ongeriefanalyses maakten we in opdracht van het ministerie van LNV; later gaf Wakker Dier de opdracht het rapport te actualiseren. Deze rechtszaak laat zien dat die analyses ertoe doen.’

De rechter concludeert dat Dier&Recht op basis van dit rapport niet kan spreken van ernstig dierenleed. Terecht, naar jouw mening?

‘Ja. Ongerief is al hartstikke lastig vast te stellen. Als dierwetenschappers kwantificeren we het door er een score aan toe te kennen, op basis van de ernst van het ongerief, de duur en de frequentie ervan. Het scheiden van koe en kalf kort na de geboorte heeft een hoge ongeriefscore voor het kalf. Dat is mede te verklaren door de methode: die een of twee dagen ongerief vormen een groot aandeel van de tijd die het kalf op het melkveebedrijf is,

---

‘IK BEN ER BEDUCHT VOOR OM MEEGEZOGEN TE WORDEN IN EEN VAN BEIDE KAMPEN’

In de melkveehouderij blijven pasgeboren kalveren zelden bij hun moeder; de meeste verhuizen kort na hun geboorte naar een zogenoemde kalveriglo. Foto Shutterstock

meestal zo'n veertien dagen. Maar staat dat gelijk aan *ernstig* dierenleed? De term dierenleed heeft een nogal wat andere lading dan het neutralere begrip ongerief.’

Wetenschappelijk valt niet eenduidig vast te stellen hoe ernstig dit ongerief is?

‘Precies. Het gedrag van zowel moeder als kalf wijst erop dat ze het vervelend vinden om gescheiden te worden. Maar de mate waarin het kalf dat werkelijk als negatief ervaart, weten we niet. We kunnen dat niet echt meten en de deskundigen lopen ook nogal uiteen in hun inschatting daarvan. En kijk je naar de natuur om een biologische verklaring te vinden, dan brengt een kalf, net als een reekalf, de eerste dagen van zijn leven grotendeels solitair door. Ik begrijp de frustratie wel dat de wetenschap vragen over de mate van ongerief niet eenduidig kan beantwoorden. Maar zo ligt het nou eenmaal. We doorgronden de emoties van het dier maar ten dele.’

En dus is het terecht dat Dier & Recht zich met de betwiste zuivelcampagne niet mag beroepen op de vrijheid van meningsuiting?

‘Ho, dát hoor je me niet zeggen! De rechter maakt de afweging; het is niet

aan mij of Livestock Research om die te becomingentariëren. Wel constateer ik dat de rechtbank ons rapport ongelooflijk goed heeft gelezen. De overweging uit het arrest dat er “op dit punt onvoldoende communis opinio bestaat” en dat er in de Ongeriefanalyse 2020 “voorshands onvoldoende steun te vinden is” om te concluderen dat het direct bij de geboorte scheiden van kalveren van hun moeder ernstig dierenleed veroorzaakt, slaat de spijker inhoudelijk precies op z'n kop.’

Dier & Recht overweegt een bodemprocedure, las ik. Zou je desgevraagd bereid zijn om in die zaak als deskundige in de rechtbank te verschijnen?

‘Op zich zijn we daar als Livestock Research meestal toe bereid, vanuit onze publieke rol. Maar liever op verzoek van de rechterlijke macht dan van een van de partijen. Als wetenschappers zijn we “zijlijners” en dat moeten we ook zo houden, vind ik – want dán zijn we het meest waardevol voor de maatschappij. Ik ben er beducht voor om onbedoeld meegezogen te worden in een van beide kampen en zo onze onafhankelijke reputatie te verkwanselen.’ ME ■